

РЕШЕНИЕ

№ 1750

гр. София, 13.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 28.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арnaudова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1003** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

Образувано е по жалба подадена с вх. № 2575 от 29.01.2013 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ) подадена от А. Ф. Х., гражданин на И. срещу решение № 763 от 08.11.2012 г. издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците (Д.), с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Оспорващият счита, че административният орган не е обсъдил всички правнорелевантни факти и обстоятелства имащи съществено значение за личното му положение, като търсещо закрила лице. Излага, че животът му в И. е в опасност. След падането на режима на С. Х. се завърнал от С. в родината си, където открил магазин за авточасти. През 2007 г. по-големият му брат станал член на партията А. Ал А.. Това станало причина за оказването на натиск върху членове на семейството му от управляващата партия Ал Д.. Срещу брат му имало няколко опита за покушение, при един от които загинал неговият шофьор. На 21.07.2010 г. бил задържан от официалните власти, след което бил освободен. На 15.11.2010 г. отново бил задържан, а в последствие освободен за сумата от 15 000, 00 долара. Няколко дни след освобождаването му, получил призовка за се яви в съда. Осъзнавайки произвола

на официалните власти по отношение на опозиционните партии и техните привърженици решил да напусне родината си. По-късно разбрал, че е осъден задочно на четири години лишаване от свобода. Убеден е, че присъдата е продиктувана от политически съображения. Според него официалните власти в И. не са в състояние да гарантират сигурността и живота му, предвид заплахата от саморазправа с него, свързана с политическите му убеждения и роднинската му връзка с член от опозиционната партия А. Ал А.. Цитира доклад на ВКБООН за състоянието в И.. Счита, че административния орган едностранчиво е разгледал бежанската му история. Подходено е формално и тя не е съобразена с чл. 15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО във вр. с чл. 2, буква „д“, с което е нарушена разпоредбата на чл. 35 от АПК. Налице е и нарушение на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, както и на нормите на Европейската харта за правата на човека и практиката на Съда на Европейските общности (С.). Предвид изложеното моли съда да отмени обжалваното решение със законните последици от това.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците, чрез процесуалния си представител, е изразил становище за неоснователност на жалбата по съображения подробно изложени в представена от него писмена защита, като е направил искане до съда жалбата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура е изразил становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От А. Ф. Х. е подадена молба с рег. № УП 33 от 14.05.2012 г. по описа на Д. за предоставяне на закрила.

На 14.05.2012 г. кандидатът е запознат с писмени указания на арабски език относно реда за подаване на молбата за статут, за процедурата, която ще се следва, както и за неговите права и задължения. На същата дата от чужденеца е попълнен регистрационен лист с рег. № УП 33. Чужденецът е регистриран с имената А. Ф. Х., от мъжки пол, гражданство - И., етническа принадлежност – арабин, с дата, място на раждане и постоянен адрес – 11.10.1977 г., И., [населено място], област Ди Г., религия – шиит, семейно положение - женен. Личните данни на лицето са удостоверени чрез декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ, дадена пред длъжностното лице.

По отношение на А. Ф. Х. е образувано производство по реда на гл. VI, раздел 1а от ЗУБ, на основание чл. 67а, ал. 2, т. 1 от ЗУБ. С решение № ДП-46 от 06.07.2012 г. на решаващ орган при Д., на основание чл. 67в, т. 1 от ЗУБ във вр. с чл. 13 от Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета, е образувано производство за предоставяне на статут на А. Ф. Х.. Решението е връчено на чужденеца на 10.07.2012 г.

Във връзка с отправено искане до директора на Специализирана дирекция „Г” - Държавна агенция „Национална сигурност” (Д.), на 25.06.2012 г. е постъпило писмо с рег. № УП 33, с което председателят на Д. е уведомен, че Д. не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на А. Ф. Х. в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

Изготвена е докладна записка рег. № УП 33 от 27.07.2012 г. на интервюиращия орган при Д. до директора на ТЦ – [населено място], относно преминаване от ускорено производство в производство по общия ред за предоставяне на статут на А. Ф. Х..

На 15.05.2012 г., 18.07.2012 г. и 28.08.2012 г. длъжностно лице от Д., с участието на преводач от арабски език, е провело интервюта с чужденеца. По време

на тях кандидатът е изложил, че е задържан на българска територия през м.12.2011 г., без документи. В И. притежавал магазин за авточасти от 2004 г. до 2010 г. Занимавал се с внос на резервни части от Д.. Арестуван бил на 21.07.2010 г. в [населено място], И. в магазина му за авточасти и бил задържан за 12 дни. Бил обвинен, че не си плаща данъците и че няма разрешение за внос на авточасти. Бил пуснат срещу парична гаранция. На 05.11.2010 г. също бил арестуван и бил задържан за 37 дни. Обвинили го, че е във военна зона. Освободили го срещу откуп от 15 000, 00 щатски долара. След 3-4 дни дошла призовка да се яви в съда. Адвокатът му отложил делото и му казал да напусне И., което направил. В различните интервюта заявява, че е напуснал И. през март 2010 г., в края на 2010 г., съответно – началото на 2011 г. На 27.04.2011 г. бил осъден в негово отсъствие на 4 години затвор и парична глоба. Присъдата била издадена след като напуснал И.. След напускането на И. останал известно време в С.. От там отпътувал за Турция, от където нелегално влязъл в България. Не е членувал в политически партии и не е вземал участие във въоръжени групировки. През 2007 г. по-големият му брат започнал да се занимава с политика в партията на А. Ал А., която се нарича „Листата на иракчаните“. Заради тази причина започнали да ги притискат от партията „А.“, която била на власт и започнали проблемите му. Много пъти са правили опити да убиват брат му. Сега брат му също напуснал И., като заминал за Й. и след това за К.. В И. се намират негови братя, съпругата му и децата му. Родителите му са починали.

Изготвено е становище, с рег. № УП 33 от 08.10.2012 г. от интервюиращия орган, в което е направено предложение на А. Ф. Х. да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С обжалваното в настоящето производство решение № 763 от 08.11.2012 г. на председателя на Д., на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Ф. Х., поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. За да направи този извод, органът е изложил установената в хода на производството история на кандидата за статут. Направил е извод, че по отношение на кандидата не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като спрямо него не е било осъществено преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини. Преценил е, че А. Ф. Х. не е направил твърдения, от които биха могли да се установят и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ. Изложил е редица противоречия в представената бежанска история от кандидата. Посочил е, че от твърденията на кандидата, че е обвинен за внос на авточасти без разрешение или за неплатени данъци може да се направи извода, че е налице криминално престъпление, което е извън приложното поле на ЗУБ. Анализирал е подробно ситуацията в И., в частност в област Ди К., Ю. И. въз основа на приложена справка № 01-4551 от 04.09.2012 г. на Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд“ при Д.. Посочил е, че на територията на И. съществува известен риск от извършване на терористични атентати, но те представляват случайни актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. Поради това е направил извод, че кандидатът не е бил принуден да напусне държавата си по произход поради реална опасност от тежки и лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Посочил е, че за молителя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член от семейството му да има

предоставен статут. Посочените от него лични мотиви за желанието му да живее в България, не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

По делото са представени "Справки" изготвени от Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд" при Д., актуални към 04.09.2012 г. и 15.02.2013 г., съдържащи информация за общественно-политическата и икономическата обстановка в И., включително в област Ди К.. Справките имат характер на официални документи, издадени от длъжностно лице, в кръга на службата му и не са оспорени в хода на настоящето производство.

В хода на проведеното съдебно производство от оспорващия е представено съдебно решение от 27.04.2011 г. постановено по дело 1060/04/2011 от Апелативен съд в Република И.. От съдържанието му не може да се установи какви са конкретните деяния, за които е осъден А. Ф. Х., посочен в решението като нарушител. Установява се, че същият е осъден с лишаване от свобода за срок от четири години с решение издадено от Семейен съд в Н. под номер 311 от 27.02.2005 г., като присъдата влиза в изпълнение между 20.07.2010 г. и 21.07.2010 г. (т. 1 от решението). Установява се също така, че е осъден с лишаване от свобода за срок от четири години, като решението е издадено от Семейен съд в Н. (т. 2 от решението). О. са въз основа на Закона за налагане на наказания за престъпление от определен вид. В решението е изложено, че поради връзката между двете престъпления, което не позволява те да бъдат разглеждани като отделни, ще бъде изпълнена максималната присъда посочена във втора точка от криминалното лице (т. 3 от решението).

При така установената фактическа обстановка, съдът, направи следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 87 от ЗУБ е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗУБ - председателят на Д., който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да бъде предоставен статут по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма. Издаването на оспореното решение в общото производство, извън сроковете по чл. 75 от ЗУБ, не представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като сроковете за произнасяне от административния орган са инструктивни. В този смисъл, това нарушение не се отразява на крайния извод досежно законосъобразността на спорното решение.

Разгледана по същество жалбата на А. Ф. Х. е неоснователна. Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ – предоставяне на статут на бежанец и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут.

Разгледана по същество жалбата на А. Ф. Х. е неоснователна. Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ – предоставяне на статут на бежанец и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ – предоставяне на

хуманитарен статут на молителя. Посочените от А. Ф. Х. причини за нежелание за връщане в страната му по произход, не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ и на чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване” е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. В настоящия случай, видно от заявеното от А. Ф. Х. по време на проведените интервюта, не се установява по отношение на него да е налице „преследване” по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ поради неговите раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и няма риск от бъдещо такова. В рамките на трите проведени интервюта на търсещия закрила е предоставена възможност да посочи и обоснове причините, поради които е напуснал страната, от която произхожда и нежеланието му да се завърне в нея. Видно от изложеното в него същият не е членувал в политически партии и не е вземал участие във въоръжени групировки. Дори и да се приемат за достоверни изложените от кандидата данни, мотивите обуславящи неговото желание да получи статут не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ. Твърдяното от него участие на брат му в политиката на страната не може да се свърже с изложените от чужденеца проблеми с властите му в И.. В. от заявеното в чужденеца по време на интервюта и от представеното в хода на настоящето производство съдебно решение, твърдяното от него задържане и осъждането му в И. е поради извършени от него криминални деяния, а не по някоя от причините посочени в чл. 8 от ЗУБ. Липсват данни и основания от които може да се направи извод, че лицето ще понесе наказание, несъответстващо на извършеното от него провинение, именно поради своята раса, религия, националност, принадлежност към социална група, изразено политическо мнение или убеждение.

Разпоредбата на чл. 9 от ЗУБ разписва, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на ВКБООН. На фона на така очертаната правна регламентация, съдът намира, че по отношение на А. Ф. Х. не са налице предпоставките на закона за предоставяне на хуманитарен статут. Не се установи лицето да е било принудено да напусне И. поради това, че там е било изложено на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция. Чужденецът не посочва факти, от които да е видно, че животът му е бил поставен в опасност. Не се твърдят и установяват тежки посегателства спрямо личността му, както и изтезание или нечовешко или унизително отношение или наказание. Както се посочи заявените от него проблеми с официалните власти, касаещи осъждането му, са

извън предметния обхват на ЗУБ. От приложените по делото справки изготвени от Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд” при Д., актуални към 04.09.2012 г. и 15.02.2013 г. е видно, че е налице е обща ситуация на несигурност в И., но това не дава основание да се приеме, че степента на безогледно насилие в страната е достигнала онова ниво на опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на хуманитарна закрила на базата на общата ситуация. Предвид изложеното, законосъобразен се явява изводът на председателя на Д., че спрямо А. Ф. Х. не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

Редом с това, по отношение на А. Ф. Х. не са налице предпоставките на чл. 8, ал. 9 от ЗУБ и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член от семейството му да има предоставен статут. Правилно е преценено от административния орган, че причините на лицето, обосноваващи желанието му да получи статут в Република България не могат да бъдат преценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства от личната му история заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход.

Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК водещи до незаконосъобразност на оспорения административен акт. Оспорването срещу заповедта се явява неоснователно, поради което жалбата на А. Ф. Х. следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София - град, I-во отделение, 42 - ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ф. Х. срещу решение № 763 от 08.11.2012 г. издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: